

Hej,

Mitt namn är Sediq, jag är 19 år

När jag var 9 år hittade jag nästan hela min familj dödad i vårt hus.

Jag svimmade.

Bara jag och min lillebror var kvar.

Vi kom till en faster, men hennes man ville göra talibansoldat av mig.

Han låste in mig och min lillebror i ett mörkt rum.

Min faster hjälpte oss att fly. Hon dödades sen av sin man.

På vägen till Sverige tappade jag bort min lillebror vid gränsen till Iran, han var 12 år.

Jag var 15 när jag kom till Sverige men Migrationsverket sa att jag var 18.

Därför bodde jag bara med vuxna människor.

Jag väntade två och ett halvt år på min intervju.

Under tiden hittade jag någon i Sverige som ville bli min pappa. Jag älskar honom.

Och i oktober 2018 kunde jag börja på en folkhögskola och lära mig Svenska.

I januari ska jag gå grundskola och i höst vill jag börja gymnasiet.

Men jag fick avslag. Jag är jätterädd.

Jag kan inte åka till Afghanistan, jag är den enda som överlevde i familjen och mina kusiner vill döda mig. De jobbar med polisen.

Nu har jag varit i domstol. Jag grät mycket för det är svårt för mig att berätta.

Det är ingen film eller bok. Det är mitt liv.

Jag hoppas att domaren förstår att jag talar sanning och att jag får stanna.

Och jag hoppas att ni som är politiker förstår det jag berättar.

Hälsningar från Sediq